

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè
fidelis & verè devoti ...**

... De Excellentiis Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1701

VD18 90029526

Copiosus Index Rerum ac Verborum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45487

Copiosus Index Rerum ac Verborum.

A.

Abraham.

Admirabilis Abrahami Zelus in exhibendâ Deo obedientiâ 714

Adam.

Adam meliora nobis nova afferre potest de æternitate, quàm quivis alius homo 266
 Ipsiùs vita est quasi natu major filia æternitatis ibidem.

Adoptio.

Quâ ratione adoptemur in filios Dei 178

Aër.

Natura & usus, necessitas & prodigia aëris 374

Æternitas Dei.

Vide totam Consult. XI.

Noster intellectus est nimis parvus ad concipiendam æternitatem Dei 267
 Exultandum nobis est de illâ 284
 Ipsiùs consideratio conferre potest tres eximias perfectiones cunctis actionibus nostris 271
 Deus ignorat & initium & finem æternitatis suæ 274

Probatur æternitas Dei ratione. ibid
 Alia ejusdem pulchra probatio. 275
 Cœcitas hominis, dum capere nititur æternitatem Dei 277
 Nos concipimus duas partes in æternitate Dei 278
 Æternitas nobis videtur esse pulchrior absque fine, quàm absque initio 279
 Nec tacere, nec loqui possumus de æternitate 282
 Magnitudo æternitatis 286
 Ipsiùs comparatio cum tempore 285
 Ipsa est tota integra in præsentia 283
 Quid sit totam habere æternitatem 282
 Exhortatio ad aspectum æternitatis 287

Æternitas Creaturæ.

Hæc non est nisi semiæternitas 290
 In quo palatio habitet æternitas 291
 Vita nostra non est nisi filum, quo suspensi tenemur supra abyssos æternitatis 292
 Colloquium valdè efficax alicujus agonizantis cum damnato de suppliciiis infelicis æternitatis 306. seq.
 Nescimus quid sibi velit hoc verbum æternitas 310. Ipsa est pulchrum nobis

I N D E X

<p>nobis palatium 351. Apostrophe
ad ipsam 315</p> <p>Oportet sæpè perficere iter aterni-
tatis in spiritu 323</p> <p style="text-align: center;"><i>Affectus.</i></p> <p>Affectus gratitudinis erga maximam
patientiam Dei in sufferendis no-
stris peccatis 562</p> <p>Affectus poenitentiae 565</p> <p>Affectus animae conversae, & inci-
pientis Deo servire 566</p> <p>Affectus gratitudinis erga Deum,
quod præparaverit delicias inno-
centes cunctis sensibus nostris 580</p> <p>Affectus admirationis & Amoris cir-
ca considerationem mirabilium,
quæ Deus ostendit in natura 601</p> <p>Affectus gratus animæ, quam extra-
xit Deus è profundo peccati nihilo
618</p> <p>Affectus gaudii cujusdam animæ,
quam illustravit JESUS CHRISTUS di-
vino suo lumine 629</p> <p>Affectus admirationis & amoris ad
aspectum pulchritudinis infinitæ
Dei 647</p> <p>Affectus tranquillus animæ, reminil-
centis, quod sit in medio pulchri-
tudinum & bonitatum Dei 655</p> <p style="text-align: center;"><i>Amor.</i></p> <p>Magna prærogativa ejus, qui prior
amat 686</p> <p>Amor excæcat amantes 684</p> <p>Magis virtuosus sunt ij, qui amant
perfectius 761</p> <p>Tria genera Amoris 758</p> <p>Modus abdicandi se amore naturali,</p> | <p>quæ nimis vilis est pro anima vir-
tuosa 768</p> <p>Voluptas amicitiae reciprocae 770</p> <p style="text-align: center;"><i>Amor Dei erga nos.</i></p> <p>Vide totam Consultationem 25.
& 27.</p> <p>Ad quem excessum rapiatur Deus,
ut ostendat nobis amorem suum
338</p> <p>Deus conversatur familiariter cum
hominibus, quos amat. 33. Nun-
quam est absens illis, ibid. Est ob-
sequiosus erga illos & liberalis. 35.
Habet Sympathiam erga illos 37</p> <p>Amor Dei erga nos est aternus in
suâ duratione 276</p> <p>Ipsius valor inæstimabilis 331</p> <p>Ipsius liberalitas 332</p> <p>Adhortatur nos, ut redeamus ad cor
suum 343</p> <p>Deus nos amat eodem Amore, quo
amat seipsum 669</p> <p>Potest se amare, plusquam se amet
mediate corde nostro 696</p> <p>Amor, quem exhibet peccatori, est
major amore Davidis erga rebellem
filium Absalon, in quo 680</p> <p>Demonstrat nobis magnum suum a-
morem ex dono, dando nobis Fi-
lium suum unigenitum 669. Sa-
crificando illum pro nobis 674</p> <p>Deus exiit extra seipsum ex amore
erga nos & nos exire debem⁹ extra
nos ipsos ex amore erga illum 676</p> <p>Amor videtur tollere DEO in-
finitam suam nobiscum inæquali-
tatem 683</p> <p>Videtur ipsum obcæcare 684</p> <p style="text-align: center;">Ppp pp Quan-</p> |
|---|--|

I N D E X.

- Quantum miraculum, quod Deus nos amet non obstantib⁹ peccatis nostris, quæ nos dignos ipsius reddunt odio. 681
- Tres conditiones admirabiles amoris Dei erga nos. 677
- Noster amor erga ipsam habet tres conditiones oppositas. 678
- Amor Dei est circulus, in quo circumagi possumus cum ipso. 687.
- Eo nomine nostram creavit animam, ut juvaremus ipsum ad producendum amorem divinum. 739
- Amor Dei non permittit ipsum esse sterilem extra seipsum. 738
- Major est nobis honor amari à DEO, quam si amaremur ab omnibus creaturis. 671
- Est magnum prodigium, quod Deus requirat nostram amicitiam. 746
- Differentia inter amorem Dei & nostrum. 750
- Amor Dei erga nos facit nos bonos, sed amor noster erga ipsum facit nos certos salutis nostræ. 751
- Deus amat nos magis, quam omnes simul creaturæ amare nos possint. 757
- Amor noster erga Deum.*
- Summa voluptas voluntatis nostræ est, amare Deum. 28
- Cuncta, quæ delectare possunt in amicitia, inveniuntur in Deo. 32
- Amor Sanctus producit actus suos facile & cum voluptate. 238
- Amor Dei nullam habet ex molestiis amicitiarum humanarum. 40
- Efficacia motiva, quæ excitulent animam ad amandum Deum. 43, 387
- Quomodo anima accendatur Amore Dei ex aspectu creaturarum. 348
- Reprehensio animæ, quæ non amat Deum. 277
- Duplex obligatio gravis amandi Deum. 412
- Impossibile est nobis reddere DEO amorem æqualem ei, quo erga nos fertur. 672
- Unde veniat hæc impossibilitas. 677
- Ipsa constituit nostram beatitudinem. 689
- Non est cor adeo durum, quod non incitetur ad amandum Deum, si consideret, ipsum sacrificasse pro nobis Filium suum. 675
- Non possumus Deo reddere, nisi illum Amorem, quem dat nos ipse, ut hunc ipsi offeramus. 679. Ipse sufficit nobis, ut omni nos debito exsolvamur. 689
- Et etiam ad nos locupletandos, sicut oleum viduæ. 691
- Quando amamus Deum, est justitia, quando ipse nos amat, est misericordia. 680
- Amor permutat cor nostrum cum corde Dei, quod nobis valde est utile. 683
- Amare possum Deum aliqua ratione magis, quam ipse amet me. 688
- Divitiæ animæ habentis amorem Dei. 690
- Exercet usuram cum Deo, ubi ipsa infinito modo lucratur. ibid.
- Infelicitas animæ recipientis in cor suum.

I N D E X

- suum amorem profanum, loco
 amoris Dei 692
 Exercitium excellens amoris Dei tri-
 bus pulchris regulis innixum 693
 An sufficiat, non habere peccatum
 mortale, ut satisfiat magno præ-
 cepto amoris Dei. 741
 Omnis perfectio amoris Dei præci-
 pitur nobis in lege ipsius. *ibid.*
 Quomodo intelligendum sit, quod
 sufficiat amare DEUM ex tota
 præappretiatione cordis sui 743
 Excellenter practicamus parum a-
 morem Dei, amando justitiam
 ipsius 503
 Præcipue circa materiam prædesti-
 nationis 458. & seq.
 Pauci verè amant Deum amore præ-
 appretiationis, qui tamen absolu-
 tè necessarius est ad salutem 744
 Abusus est, credere, satis amari
 Deum, modò non offendatur,
ibid. & seq.
 Deus non nisi Amorem nostrum pe-
 tit à nobis in recognitionem om-
 nium eorum, quæ dedit nobis 747
 Inæstimabile pretium amoris bonæ
 alicujus animæ 748. Quanti no-
 stri referat amare Deum 753
 Anima nostra plus amare potest
 Deum, quàm Deus amare possit
 ipsam 754
 Quàm æquum sit dare omnem amo-
 rem nostrum Deo soli 757
 Amor spei est bonus. 758. Sed A-
 mor omnino purus & suis non
 serviens comodis, est optimus 759
 Tria media, quæ prodesse possunt
 animæ ad amandum Deum purif-
 simè 766. & seq.
- Exiguum desiderium, quod habemus
 conversandi cum Deo, signum,
 est, nos ipsum non amare, libenter
 enim conversamur cum amicis
 834
Amor Profanus.
 Quomodo formetur in corde 29
 Amantes æquivocant, & quâ ratio-
 ne 31
 Quid requiratur ad veram amicitiam
ibid.
 Plures molestiæ inseparabiles sunt
 ab amicitiiis humanis 38
Angeli.
 Omnes Angeli simul producere non
 possent minimum herbæ caulicu-
 lum 354
 Pulchritudo Dei mirè elucet in An-
 gelis 650
 Omnis Pulchritudo Angelorum, qui
 creati sunt, vel qui creari possunt,
 est infinità ratione inferior pul-
 chritudine Dei 650. 651
 Angeli rebelles severissimè puniti
 sunt à justitia Dei, ob unicam co-
 gitationem superbam 488
 Bonus Angelus & anima, sunt ve-
 lut frater & soror 794
 Quid significant duo Seraphim Isaia
ibid.
 Devota praxis dicendi officium di-
 vinum cum bono suo Angelo in
 quavis occasione 797
 Angelus Raphael & junior Tobias
 805
 Quomodo intelligendum, quòd ho-
 mo vivat pane Angelorum 806
 In Cœlo non nisi una erit Socie-
 tas
 Ppp pp 2

INDEX

- tas & caterva Angelorum, & hominum Beatorum 817
- Anima.*
- Gaudium animæ firmiter credentis esse Deum 162
- Gaudium illius, quæ videt esse se opus Dei amantis se 117
- Quæ sperat ipsum possidere in æternum 88
- Desiderium quod habet videndi SS. Trinitatem 129. 163
- Quare Deus ipsam fecerit ad imaginem suam. 118. 151
- Habet quatuor stupendas prærogativas 150
- Potest perficere duo actionum genera, exteriorum & interiorum, sicut Deus 152
- Facit illas sæpè ratione Deo oppositâ 153
- Boni ipsius affectus ex aspectu operum Dei 167
- Fœcunditas ipsius ostendit illam Dei 168
- Gratitudo ipsius, quod se videat extractam è peccato. 174. Affectus ipsius ex eo, quod Deus sit Pater æternus, omnipotens, misericors 177
- Pulchritudo ipsius, quando est in gratia 179
- Intima ipsius unio cum Deo per gratiam ibid.
- Magnum perficit opus cogitans de Deo 194
- Dolor ipsius, quod serò inceperit amare Deum 180
- Sola est ex creaturis, potest reverti in Deum, & vivere vitâ ipsius 200
- Tres conditiones sunt ipsi necessariae ad recipiendum Spiritum sanctum, & quales 221
- Ipsa est Regina accepto Spiritu Sancto 235
- Beatitudo ipsius, quando amat Deum 239
- Ipsius dolor ex eo, quod Deus contemnatur 250
- Est habitaculum divinarum Personarum 252
- Quomodo faciliè colloqui possit cum divinis Personis, & diversimodè 255
- Habet tres capacitates infinitas 293
- Ipsius divitiæ, quando possidet Deum 330
- Quanti ipsam debeamus æstimare 339
- Deus produxit ipsam suspirando 399
- Quomodo anima extimuletur ex aspectu concursus Dei. 410. Anima contemplativæ non distrahuntur rebus exterioribus, & quare 483. 484.
- Magna cura, quam gerit Deus animæ nostræ 574
- Deus Zelotypus est erga animas nostras 729
- Pulchritudo animæ nostræ secundum esse suum supernaturale 648
- Facta est ad imaginem Dei ibid.
- Quanta voluptas erit, videre unico solo aspectu omnes animas Beatorum 650
- Anima nostra solvit Deo omne, quod ipsi debet, ex eodem thesauro divini amoris sui, quæ habet ab eo 737

Suo.

I N D E X.

Supplicium est bonæ animæ, quod tantum non possit amare Deum, quantum vellet	693	<i>Apostoli.</i> Quare sederint, quando acceperunt Spiritum Sanctum	234
Quid sit animam lucrari Deo	776	Quare acceperint ipsum in linguis igneis	235
Hoc majus est, quam omnia bona sua dedisse pauperibus, & majus, quam omnia fecisse bona, quæ sunt in mundo	777	Quare super capita & non in ore suo	ibid.
Bona anima potest esse Seraphim in amore	795	<i>Aranea.</i> Scientia vel ars mirabilis illius	466
Verum palatium animæ est Deus, unde aspicit mundam velut horridum carcerem	824	<i>Ars.</i> Imitatur excellentè naturam	356
Miseria ipsius, quamdiu captiva manet inter creaturas	825	<i>Astra.</i> Manifestè enarrant Gloriam Dei	603
Deus & mundus sunt in anima sicut duæ lancee alicujus libræ, è quibus si una attollitur, altera deprimatur	829	Pulchritudo astrorum non potest attingere illam Dei	642
Cur Deus abscondat ordinariè animæ pulchritudinem operis sui	819	<i>Astrologia.</i> Quomodo fieri possit astrologia Christiana	603
Anima quandoque non intermittit ardere, quamvis non sit illuminata	842	<i>Atheus.</i> Impossibile est esse verum Atheum	94
In quo bona anima in mundo differat à Beato in cœlis	797	Homo sapiens non potest esse Atheus	95
Anima se aliter nutrit, quam corpus	806	Rudis & ignarus itidè non potest	96
Deus quandoque extraordinarias fruit epulas animabus, quas amat	808	Sunt plurimi semi-Athei	97
Impossibile est, quin anima verè Deum amans contenta vivat & beata	760. 813	Nemo publicè auderet profiteri Atheismum	103
Mors & judicium sunt ipsi accepta	815	Athei quidam similes Lemuribus	ibid.
Tria summè ipsam consolantur	816	Plures Christiani vivunt velut Athei quare	99
		Infelicitas alicujus Athei, & felicitas alicujus fidelis	91
		Qui se dicit Atheum, fatetur se esse hominem facinorosum. 92. Nec habere se desiderium evadendi in meliorem	93
		Atheus convictus & conversus ostensione alicujus horologii	106
		<i>Ppp pp 3) Bea-</i>	

I N D E X

B.

Beatitudo.

Nostra beatitudo est participatio
 Beatitudinis Dei 293
 Tres plenitudines faciunt nostram
 beatitudinem 295
 Aspirandum est nobis ad illam 297

Bonitas Dei.

Deus exponit suam bonitatem con-
 spectui, ut inducat ad illius amo-
 rem 385
 Bonitas Dei refulget in providentia 419
 Bonitas Dei est admirabilis in mo-
 do, quo agit cum peccatore 562
 Vide totam Consultationem. XV.

C.

Christiani.

Ostendunt operibus suis, se non
 credere in Spiritum Sanctum 227
 Ipsorum colloquia deberent esse de
 Deo 832
 Differentia inter vitam primorum
 Christianorum habentium ze-
 lum, & modernorum, qui carent
 illo 774

Cælum.

Cujus naturæ sit 379
 Est magnus liber exaratus caracte-
 ribus luminum ibid.
 Tria magna prodigia cælorum 381
 Quodnam sit verum cælum nostræ
 animæ 254
 Mater Machabæorum ostendit cœ-
 lum filiis suis ad animandum illos 288

Via cæli arcta videtur & difficilis,
 sed ampla est & facilis 299
 Quando difficillima esset, semper
 foret eligenda 303
 Efficax argumentum ad incitandum
 animam, ut ambulet viam cæli 304

Quare non omnes globi cælorum
 accendantur ob motum tam præ-
 cipitem quo rapiuntur 605
 Quare nunquam currendo fatigen-
 tur 606
 Portamus cælum in nobismetipsis 821

Quomodò plantetur cælum in terra 830

Quomodo culturâ exerceatur ibid.
 Exhortatio ad laborandum, ut lo-
 cupletemus nos æternaliter in
 cælis 819

Quare cælum sit super capita nostra,
 & terra sub nostris pedibus 821

Cogitatio.

Cogitatio Dei est substantia. 131. Est
 unica & simplex. ib. Est æterna
 & semper actualis 195
 Quomodo transcendat cogitationes
 nostras. 196. Est viva. 198. Est
 delectabile colloquium Dei 204

Conservatio.

Quâ ratione Deus nos conservet 405
 Magis obligamur Deo ob conserva-
 tionem, quàm creationem 403

Consultatio seu Collatio.

Collationes Patrum in deserto erant
 sub-

INDEX.

- sublimissimæ, quamvis ipsi ple-
 rumque fuerint simplices 833
 Consultationes hujus libri facili ra-
 tione Theologos, & devotos fa-
 cient eos, qui studiosè legerint
 ipsas. 831. Possunt fervire pro fa-
 miliari colloquio de Deo, cum
 voluptate 833
- Contemplatio.*
- Cognoscere veritatem est summa
 voluptas intellectus. 7. Quod tem-
 pus sit dandum orationi 26
 Objectum contemplationis in celo
 erit Trinitas 153
 Exercitium ipsius in terra est imitari
 solitudinem & Societatem DEI
 263
- Contritio.*
- Modus declarandi animæ, an verè
 habeat contritionem 565
- Cor.*
- Quare Deus creaverit illud 390
 Deus requievit, postquam creavit
 cor hominis 386
- Corpus humanum.*
- Qui malè habet suum corpus, con-
 solatur suam animam 302
 Disputatio Corpus inter & animam
 242
 Tres magnæ prærogativæ, quibus
 fruimur, eò quòd corpus habea-
 mus 391
 Nostrum corpus attollit nos supra
 bestias. Supra Angelos. 394. Lar-
 gitur nobis speciale commercium
 cum Deo 395
- Potietur immortalitate 395
 Dejicit nos sæpè infra bestias 395
- Creatura.*
- Comparatæ Deo non sùnt aliquid,
 sed nihil 116
 Pulchrum spectaculum videre crea-
 turas prodire è nihilo 167
 Ipsarum fœcunditas admirabilis pro-
 bat illam Dei 169
 Sunt abortus perdentes vitam nas-
 cendo 199
 Illæ, quæ remanserunt in nihilo, in-
 vident nobis quasi nostram feli-
 citatem, nosque reprehendunt
 390
 Creaturæ nil agere possunt absque
 concursu Creatoris. 415. Quo sen-
 su verum sit, Deum illas fecisse
 ad suum ornatum 571
 Ex pulchritudine creaturarum, quæ
 sùnt vestigia Dei colligi potest pul-
 chritudo faciei ipsius 647
 Omnes Creaturæ sùnt factæ pro ho-
 mine 724
 Creaturæ possibiles sùnt parum ni-
 hil; existentes plus habeat nihili,
 quàm entis 663
 Creaturæ obedientiâ suâ, quam ex-
 hibent DEO, confundunt inobe-
 dientiam nostram 717
 Patrant miracula, ne Deo obedien-
 tiam subtrahant 719
 Proponuntur nobis velut pulchræ
 exemplaria, quæ imitari debeamus
 in submissione Deo præstandâ 718
- Cruce.*
- Tria leniunt cruces justorum 360
 Sunt

I N D E X

Sunt dulciores voluptatibus peccatorum 301
 Quid fecerit Constantinus Monomachus in Concilio Florentino 223
 Constantinopolis capta per Machometum secundum 225
 Cruces optabiliores sunt consolationibus 493
 Gustus crucis est jucundus invenienti illum 804
 Bonæ animæ gustant diversimodè crucem juxta gradum, quo vitam agunt divinam 804
 Omnes cruces sunt dulces animæ amanti Deum 803
 Curiositas facere potest bonum & malum 240

D.

Damnati.

Quæ ipsorum recreationes sint & desideria 307
 Damnati sunt abs ratione. 308. Ipsorum poenitudo, 309. Ipsorum desperatio ex intuitu æternitatis ibid. & 310
 Declaratio stupenda & horrendissima infinitæ durationis suppliciorum alicujus damnati 311. 312. & seq.
 Deus intuetur supplicia damnatorum absque commiseratione 316
 Ipsorum tormenta nullâ fruuntur relaxatione. 317. Nunquàm asuescent sufferendis malis suis ibid.

Descriptiones.

Describitur pulchritudo Veris 572
 Pulchritudo æstatis, 575
 Campus plenus frumento 577
 Spica frumenti, quæ palatium est in aëre. 578
 Pulchritudo Autumni. 579. Pulchritudo hyemis 582. 583

Deus.

Quare Deus tam parùm cognoscatur. 12. Tam parùm æstimetur 24
 Quatuor observanda, ut acquiratur ipsius cognitio 17
 Deus Magister est qui facillimè docet 16
 Quatuor dispositiones necessariae ad acquirendam cognitionem Dei 17. seq.
 Quæri potest, an Deus sit 74
 Deus desiderat se nobis manifestare 82
 Nunquàm fuit & nunquàm erit 270
 Est omnia, & nihil est ex omnibus 86
 Nullum nomen ipsi convenit, & omnia nomina conveniunt ipsi 87
 Deus est Ens à seipso, Ens ab alio, Ens ab utroque, & quomodo 127
 Duo actionum generata in Deo, quæ differunt in quinque rebus 151
 Deus non est Pater omnium creaturarum eadem ratione. 166
 Deus est solus, & non est solitarius. 260 Nec unicum durationis habet diem. 269. Non est senex, nec juvenis. 270. Ipse semper fuit, est, & erit semper ibid.
 Est

INDEX.

- Est totus integer in minimâ creaturarum suarum 327. & 328
- Deus est infinitâ ratione procul à nobis, & infinitâ ratione vicinus nobis 329
- Demittit se & annihilat se ex amore erga nos. 338 Ægrè audimus loquentem abjectè de Deo 729
- Quare Sacra Scriptura utatur quandoque verbis, quæ dedecere videantur ipsius Excellentiam 732
- Deus nunquàm est causâ damnationis animarum. 460. Sicut ipsarum salutem. 530. vult nos secum loqui 475
- Deus nec occupatur, nec distrahitur à contemplatione essentia suæ, eò quòd cogitet de creaturis. 478. Magna ipsius bonitas, quod se demittat ad cogitandum de nobis 483
- Circumfert nos scriptos in manibus suis 484
- Videt omnes homines se offendentes 486
- Nonnisi ipse est, punire justè 495
- Deus præmiat nos semper ultra meritâ. 496. & neminem unquàm punit, quantum meretur 497
- Cur non conferat gratias æqualiter efficaces omnibus hominibus 506
- Quare concipiamus perfectiones Dei veluti plures, cum non sint nisi una eademque res 510
- Deus offensus ab hominibus videtur inflexibilis ad vindictam, & semper pronus ad misericordiam. 513.
- Amat semper peccatorem, quamvis infinitâ ratione oderit peccatum 519
- Ipsius modus agendi cum peccatore se offendente est admirabilis 562
- Quomodo intelligendum sit, quòd Deus irideat peccatorem impenitentem in articulo mortis 537
- Complacet sibi nostras exornare animas 574
- Benè cognoscimus Deum, dum scimus, nos ipsum cognoscere non posse talem, qualis est 594. & seq.
- Tria excellentia media pertingendi ad cognitionem & amorem Dei 608
- Quare esse non possit tertia persona in Deo 632
- Deus est purus actus; quomodo intelligatur 663. 665

Disputatio.

- Philosophorum paganorum cum Christiano circa mysterium SS. Trinitatis 127. seq.
- Disputatio animæ & corporis, divortium inter ipsa faciens durante hac vitâ 242

Doctor.

- Sapientissimi quique Doctores sine fide minus sciunt, quàm Christianorum minimus, qui fidem habet 127

Dominium Dei super nos.

- Dominium absolutum Dei super nos, innititur quatuor principiis, quæ ostendunt, quantum dependemus ab ipso in omnibus
- Vide totam consultationem. 697
- Q99 99 Deus

I N D E X.

- Deus absolute disponere nobiscum potest, sicut sibi placuerit, & hoc est justum 706
- Quam dispositiones, quas nobiscum facit, sint amabiles ibid.
- Ipsius in nos Dominium est nobis honorificum 713
- Ipsius dominium se extendit super omnia Entia actualia & possibilia 720
- Dominium, quod Deus exercet in nos, est dulcissimum 728
- Illud, quod homo exercet in creaturas a se dependentes, sibi que subjectas, est crudelissimum. 726.
- Meremur, ut Deus nos majori cum severitate tractaret, quam nos tractamus bestias 727
- Possit imponere nobis leges severissimas, abs eo, quod possemus merito de illo conqueri ibid.
- E.
- Eremita.*
- Fervor alicujus Eremitæ loquentis de pulchritudine cœli 244
- Duodecim Eremitæ instituunt excellentem colloquium de cœlo & inferno 322
- Essentia & existentia Dei.*
- Esse Dei probatur ex conversione peccatoris. 79. Ex tormento conscientia ipsius. 80. Et ex peccatis ipsis. 81
- Esse Dei probatur per nihilam 83. 89. Per esse mundi. 107. Per notitiam esse i 10. Illud depictum est in omnibus Entibus 347
- Esse Dei probatur, quia non est impossibile, ergo est necessarium 109
- Deus est simpliciter Ens. 86. Magnitudo hujus Entis 285
- Oportet esse Ens aliquod infinitum: ergo est Deus 84
- Quomodo formare sibi aliquis possit excellentem Ideam Essentia DEI 85
- Esse DEI comparatum cum esse Creaturae 116
- Est impossibile, esse Dei habere unquam finem 278
- Esse Creaturae.*
- Est infinita ratione distans ab esse Dei 76
- Comparatum cum esse Dei, est nihil 116
- Excellentia Dei*
- Aspectus Excellentiarum Dei immutat animam brevi tempore 176
- Ipsæ sunt nobis incomprehensibiles 190
- Dispositio corporis humani ducit in admirationem Excellentiarum Dei 393
- Omnia despicit animus, postquam parum aspexit & consideravit Excellentias Dei 839
- Voluntas fastidit cœtera, & immergit se cum gaudio in excellentias Dei 840
- Exemplum.*
- Exemplum horribile Regis Moab sacrificantis filium suum, ut conservaret sibi coronam suam 674
- Exemplum admirabile de sancta Elisabeth, 674

I N D E X.

fabeth, ostendens, quod Deus plus amaverit ipsam, quam ipsa amaverit Deum 684 Exemplum terribile alicujus Pastoris, non habentis zelum & curam animarum sibi concreditarum 779 Exemplum stupendum Zeli Sanctæ Pelagiæ, Matris, & sororum ipsius 800 Exemplum bonæ animæ non respirantis nisi crucem 802 F. <i>Fatum.</i> Quid Fatum appelletur 436 Fatum vel fortuna sunt verba indigna ore alicujus Christiani ib. Fatum peccatorum, sunt ipsorum indomitæ passionis 440 <i>Fides.</i> Quare tam parva cognitio Dei habeatur per fidem 98 Fides facit Deum præferre omnibus facit exercere virtutes 100 Veritates practicas, quas fides docet, parum & frigidè credimus 101 Necessariò aliquid credendum est 104 Qui credit in Deum, periclitatur de nullo, qui non credit, periclitatur de omnibus 108 Quam firmiter credenda sit veritas de Existentiâ Dei 109 Fides infinitâ ratione transcendit omnes Scientias 140 Fides & non scientia præstat homagium Deo 143 Fides submittit intellectum ad cre-	dendum res incomprehensibiles 148 Docet cum Auctoritate. Agit velut omnipotens 147 Fides invariabilium decretorum Dei debet nos consolari 509 Defectus fidei insensibiles nos facit in rebus Dei 546 Quam necessaria nobis sint lumina fidei 623 <i>Filius Dei.</i> Ipsius generatio est spiritualis. 129. Quid de ipsa hîc cognoscere possimus 186 Est nobis incomprehensibilis 188 Accipit omnia à Patre, & nihil illi debet 140 An dici debeat, quòd Filius Dei nascatur, vel, quòd natus sit 190 Amor reciprocus Patris & Filii 163 Quanta nobis gloria, esse Filios Dei 175 Gloriosa hæc prærogativa debet nostrum accendere & inflammare animum ibid. Affectus, quos habere debet Filius Dei erga Patrem suum cœlestem 184 <i>Formica.</i> Occupatio formicarum ostendit nobis varietatem occupationum usitatarum hominum 429 <i>Fructus.</i> Omnes fructus portant partem suam in corde suo 581 Quomodo possibile sit, quòd omnes Qq q q 2 fru-

I N D E X.

fructus habeant saporem tam acceptum, tamque varium, cum omnes producantur ab eadem terra, quæ nullum omnino habet
576

G.

Gaudium.

Quanto abundet gaudio bona anima Deum purè amans propter semetipsum 760

Gratia.

Sanctus Augustinus expertus est, resisti posse gratiæ interiori 50
Spiritus Sanctus obligatur habitare in animâ gratiam habente 228
Minimum bonum gratiæ præstantius est totâ naturâ simul 237

H.

Hæretici.

Hæretici Orientales oppugnant Spiritum Sanctum 222
Ipsorum insolentia excommunicando Papam. *ibid.* Illorum conversio difficilis & inconstans 224
Papa Nicolaus scribit illis epistolam paternam & vaticicam 225
Quid moliatur furor hæretici humiliati *ibid.*

Homo.

Homo solus refragatur potestati Dei 171
Cæcitas hominum non cogitantium de æternitate suâ 292
Homo incanescit præ timore in unica nocte 316

Hominis parvitas summa, comparata cum magnitudine Dei 337

Quòd Deus præparaverit ipsi magnum hunc mundum, velut suum palatium, quanta amoris abundantia 360

Magna ipsius stultitia, dum adeò sollicitè aucupatur res mundi 381

Quantum obstringantur Deo, quòd ipsum extraxerit è nihilo 388

Quanta gloria homini, quòd cadat sub cognitionem Dei. 370. Magno debet ipsi esse solatio, quòd Deus noverit omnia se concernentia. *ibid.* Habitat simul cum essentia divina in amplitudine scientiæ Dei 474

Homo punitur à justitiâ Dei ob plura peccata 489

Cur Deus exhibuit ipsi misericordiam, & non Angelo 505

Deberet suffundi pudore videns impatientiam suam erga sui similes, & patientiam Dei erga se 563

Debet exstimulare se ad confidendum in providentiâ Dei 584

Deus vult omnes homines esse Sanctos 612

Quomodo verum sit, quâ ratione omnis homo facere possit, ut sit prædestinatus, si velit 662

Homo est creatus ad contemplandum & amandum pulchritudinem Dei. 667. Si non facit, pejor est dæmone *ibid.*

Quam obstrictus homo sit Deo ob beneficium Creationis suæ. 708.

Ob concursum DEI ad omnia, quæ vult,

I N D E X.

vult. 710. Quòd omnia opera di-
vinarum manuum suarum ordi-
naverit ad ipsius servitia. 724

Horoscopus.

In quo fundetur scientia horosco-
porum. 384

Humilitas.

Super omnia requiritur ad obten-
dam cognitionem Dei. 20
Deus se abscondit superbis. 22

I.

Jerusalem.

Filii Israelis in Babylone deplora-
bant charam suam Jerusalem. 296

JESUS CHRISTUS.

Docuit homines in persona Nicode-
mi cognoscere Spiritum Sanctum. 213

Spiritus Sanctus loquebatur per os
ipsum. 212

JESUS CHRISTUS est verum lumen,
nos sumus cæci, nisi videamus per
ipsum. 623-625

Quando JESUS CHRISTUS illuminat
animam divinis suis luminibus,
stupendas mutationes conciliat in
ipsa: pulchrum hujus exemplum. 626

Ignis.

Horrendum supplicium ignis infer-
nalis. 320

Maxima fames ignis, volentis de-
vorare omnia. 772

Imagines.

DEUS ubique nobis depingit suas
imagines, ut in illis ostendat se
nobis. 34

Imago Abagaro Regi à Salvatore
transmissa. 640

Immensitas Dei.

Quid sit immensitas Dei, 328. Affert
gaudium animæ, 329. Est incom-
prehensibilis. 334

Modus excellens concipiendi subli-
mem ideam immensitatis DEI. 335

Felicitas animæ, quæ ubivis immen-
sitate DEI novit contemplari. 339

Differentia inter immensitatem &
præsentiam Dei. ibid.

Infernus.

Infernus est Sympathia frustrata,
quomodo. 38

Quare Deus dicatur clamens inferni
habere in manibus suis. 316

In viâ inferni plura toleranda occur-
runt, quam in via cæli. 300

Ingratitudo.

Indignum facinus animæ ingratae
Deo. 253

Unde veniat, nos tam parum move-
ri beneficiis Dei. 404

Mira ingraticudo cujuscunque non
amantis Deum. 749

Injuria.

Verum est, injurias difficultè ignosci.
512

Qqq qq 3 Ignosce-

I N D E X.

Ignoscemus facile injurias, si consideremus, quod Deus facile nobis ignoscat 564

Intellectus.

Divitiæ & voluptates intellectus imbuti cognitione rerum naturalium 3

Intellectus noster non potest esse contentus, nisi cognoscat Deum. 7. 8. 9. & seq. 192

Inrellectus noster est fœcundus & sterilis 132

Producit cogitationes in infinitum 192

Deus solus exhaurire potest intellectum humanum 169

Prodigium intellectus nostri, quando loquitur sibi ipsi 203

Intellectus Dei fœcundus est & sterilis 132

Robur & amplitudo infinita intellectus Dei 473

In quo consistat depressio vel elevatio intellectus 832

Intellectus manet vacuus & nauseabundus post lectionem mali libri. 837. Consolatus & satiatus post lectionem boni 838

Magnæ prærogativæ intellectus illuminati 643

Intellectus nutritur veritate 790

Intellectus, qui studet, vivit vitâ naturali. 806. Qui incumbit orationi, vivit vitâ divinâ 807

Judicium Dei.

Judicia Dei sunt abyssus, quæ opprimunt perferutari se volentem 504

Cur Deus hujus arcana nos celet 507
Videbimus illa aliquando, & amabimus 508

Justus.

Justo exultandum est, quando Deus ipsum onerat cruce 436

Cur Deus quandoque consolationes det justis 439

Sanctâ invidiâ prosequendæ nobis sunt afflictiones Sanctorum 492

Pulchra super hoc Sancti Ephrem consideratio 493

Justus optaret non amplius habere libertatem, ut nunquam amplius posset offendere Deum 441

Justitia.

Quæ observatur inter personas divinas, differt ab illa, quæ observatur inter homines 140

Justitia Dei.

Vide totam Consultationem 19.

Visio mysteriosa currus triumphalis justitiæ Dei 485

Explicatio hujus visionis, quæ format animæ magnam idæam justitiæ Dei 486

Punit peccata quatuor suppliciorum generibus 487

Deus cunctis rebus exhibet justitiam & nulli rei justitiam exhibet 490

Facit quandoque benè malis, & male bonis; & hoc justissimè 435. 491

Punit quandoque malos in hoc mundo, & recompensat bonos, ut condescendat nostræ infirmitati 494

Justitia Dei videtur admirabilis in Pul-

I N D E X

pulchris dispositionibus providentiæ
sua 420.332
Nullum malum relinquit impuni-
tum 497
Anima magno suo commodo con-
templatur sæpè justitiam Dei 498
Ipsa triumphat in cœlo per pacem,
& in inferno per bellum 500.501
Plures videntur effectus justitiæ,
quàm misericordiæ Dei. 502. Aliqui
nimium illos timent, alii nimis pa-
rum ibid.
Oportet semper simul cantare hym-
num justitiæ cum hymno miseri-
cordiæ 657
Sancta Angela de Fulginiõ adeo
amabat Dei justitiam, ut, quando
condemnasset ipsam in infernum,
nunquàm tamen illi contradice-
re voluisset 508
Horrendas invenire est sententias
justitiæ Dei, quæ examinandæ
non sunt 506

L.

Liber.

Differentia malorum & bonorum
librorum 836
Legi potest aliquis liber tribus mo-
dis, velut à cursore, velut à viato-
re, velut à domestico; & hoc etiam
eum diverso fructu 844

Libertas.

Excellentia libertatis, quam Deus
nobis dedit 389
Fruimur stupendâ libertate erga
Deum, quâ non fruitur ipse erga
nos 219

Quomodo conveniat libertas homi-
nis cum Sapientiâ & præscientiâ
Dei. 482. Cum æternitate & im-
mutabilitate decretorum Dei 661
Libertas liberi nostri arbitrii facit
nos magis subjectos Deo, quàm
ceteras creaturas 713.703
Quanto peccato obnoxii simus, dum
abutimur nostrâ libertate. 704.
Benè uti debemus illâ ibid.
Cûr Deus dederit nobis liberum no-
strum arbitrium, & an dedisse id
nobis sit è re nostrâ. 711.712
Deus valida quatuor repagula po-
suit libertati nostræ, à quibus con-
tinuatur in officio suo 712
DEUS ligat & captivat libertatem
nostram catenâ aureâ, nempe illâ
divini sui amoris 739

Lingua.

Lingua servit ad loquendum & gu-
standum non absque mysterio 235
Lingua DEI exaravit magnium lib-
rum mundi super nihilum in uni-
co instanti 356

Loqui.

Unde veniat, quòd homines tam pa-
rum loquantur de Deo. 831. Est
maxima voluptas, loqui de Deo
8.2
Christianus non loquens nisi de re-
bus mundi, est lusciniã agens bu-
bonem 835

M.

Mare.

DEscriptio illius & mirabilium ip-
sus 2
Mare

I N D E X.

- Mare est imago æternitatis, & fluvii sunt imagines temporum. 265
 Quatuor magna prodigia maris 358
 Id conservat totum commercium mundi. 370. Subministrat pluvias ad irrigandum terram, & onerat his nubes, ad portandum illas quovis locorum ibid.
 Mare acriter reprehendit homines 373
- Martyres.*
- Quid tantoperè animaverit Martyres ad patiendum & sufferendum tormenta 305
- Memoria.*
- Miracula memoriæ. 52. 53. seq. Stupenda ipsius amplitudo ibid.
 Res aliæ incompatibiles conveniunt & concordēs fiunt in memoria, ib.
 Aliqui præstantes prodigiosa memoriâ 55
 Elevatio animi ad Deum, admirans prodigia memoriæ 56
 Deus solus videtur nostrâ expulsus memoriâ, & unde veniat hæc oblivio Dei 58. & seq.
 Deus nunquam obliviscitur nostri 64
 Memoria Dei. facit animam totam seraphicam. 65. Expellit peccatum. 68. Largitur animæ tres consolationes solidas 69
 Ab infantia assuevimus oblivisci Deum, quamque miseram reddat animam oblivio Dei 67
- Mirabilia.*
- Alicujus spicæ & grani frumenti. 578
 Verbi Dei. 354. Antipodum. 354.
 Operum, quæ terra producit. 365.
 Piscium 371
 Mirabilia æris. 375. Ventorum. 376.
 Cœli 379. & seq.
 Mirabile parvi seminis, continentis magnam arborem in sinu, quam id solum producit absque ullius manus operâ 581
 Quatuor stupenda mirabilia specierum intentionalium 587
 Mirabilia in cauda pavonis 592
 Magna mirabilia cœlorum 602
 Quatuor magna portenta in Tarantulâ 599
 Mirabiles pugnae inter bufonem & musteam 600
 Tria magna prodigia contemplationis, quam Deus facit de infinita suâ bonitate 666
 Magnum prodigium, quod omnes creaturæ contentæ maneant loco & statu ipsi à Deo assignato 717
- Miraculum.*
- Ingens est miraculum, quod DEUS conservet peccatorem 406
 Quid animaverit Sanctos, ut caperent animum patranda miracula 410
- Misericordia Dei.*
- Vide totam Consultationem XX.
 Majori afficimur amore erga misericordiam Dei, quàm alias ejus perfectiones 511
 Ipsa sibi complacet in miseris, ut felices reddat illos. ibid. Ostendit se admirabilem in condonatione pecca-

I N D E X

- peccatorum. § 12. Condonat facile.
 § 20. Offert veniam. § 21. ignoscit
 pro semper 522
- Erigit ubique tribunalia ad absolven-
 dum, & non ad condemnandum.
 § 21. Remunerat peccatorem, qui
 acceptat veniam, sibi oblatam.
 § 23. Dat plus, quam petatur. § 24.
 Censet se obligatam, quando ipsa
 obligat. ibid. summè gaudet, quan-
 do lucratur animam peccatoris
 525
- Thesaurus divinarum misericordia-
 rum tam est inexhaustus, ut con-
 donet omnia. § 26. Et semper. ib.
 Comparatio thesauri misericordiæ
 cum illo omnipotentæ 527
- Paupertas nostra putat se habere jus
 ad thesauros bonitatum Dei, quia
 ipse dives est 529
- Nunquam non thesauros suos nobis
 referat ibid.
- Majus habet desiderium illos donan-
 di nobis, quam nos acceptandi il-
 los 530
- Exemplum ostendens magnitudi-
 nem misericordiarum Dei 531
- Est periculosum, inniti nimium mi-
 sericordiæ Dei 533
- Discursus detestandus illius, qui præ-
 sumit omnia de misericordia ad
 offendendum illam tantò auda-
 cius 534
- Misericordia Dei magis timenda est,
 quam ipsius justitia 536
- Illa contemnit peccatorem se con-
 temnentem 537
- Maxima miseria illius, qui abutitur
 Misericordia Dei 538
- Momentum.*
- Quanti valoris sint cuncta momen-
 ta vitæ nostræ 273
- Momentum voluptatis illicitæ quàm
 caro ematur 307
- Mors.*
- In hâc vitâ fumus semper velut mor-
 tui 791
- Beati mortui, qui moriuntur 828
- Mundus.*
- Cur Deus unicum tantum creaverit
 mundum 113
- Sævities crudelis mundi 122
- Deus includere potest centum mille
 mundos in arenæ granulo 210
- Magnus hic mundus non est pala-
 tium habitationis Dei, sed homo
 248
- Totus est admirabilis in apparatus
 hujus palatii 244
- Hic mundus est nihil respectu mag-
 nitudinis Dei. 334. Non est nisi
 parva cogitatio Dei 341. Est mag-
 na thesis nobis ad disputandum
 proposita 350
- Mundus non est in aliquo loco. 353.
- Non est factus ex aliqua materia. ib.
- Nulla creatura adjecit manum ipsius
 ædificationi. 355. Pro quo ipsum
 Deus ædificavit 359
- Non est nisi diversorium hominis,
 dum est in hoc exilio 360
- Mundus est cythara 427
- Est magnus liber, quem Deus ante
 oculos nostros apertum tenet, ut
 in illo legamus ipsius Excellen-
 tias R r r r r Tres

I N D E X.

Tres diversi sunt mundi, quorum unusquisque habet solem, qui est lux ipsum illuminans 624
 Quod nos communiter vocamus mundum, est regnum diaboli: vix qui ex illo est ibid.
 Mundus credit stultus, qui divina cœli sequuntur lumina 618
 Stultæ imaginationes mundanorum 629

N.

Natura.

Natura suppeditat nobis, unde afferre possimus voluptatem intellectui nostro per studium ipsius mirabilium 3

Nihilum.

Quinque nihila serviêrunt Deo pro creatione mundi 352
 Tria alia stupenda nihila resultant ex his 358
 Nihilum est basis, totamque sustentans mundi machinam 353
 Quomodo Deus extraxerit nos è nihilo 388

O.

Obedientia.

Obedientia admirabilis, quam omnes creaturæ exhibent Deo. 715. Sol. ibid. Terra. 716. Ignis. 719. Pisces. ibid. Leones. 720.
 Omnia entia actualia & possibilialia ibid.
 Obedientia omnium creaturarum, condemnat inobedientiam hominis 721

Obiectio.

Plures objectiones paganorum contra Mysterium Sanctissimæ Trinitatis 134, 136

Occupatio.

Vana mundanorum occupationes 429

Omnipotentia.

Est Omnipotentia in Deo, quæ facit omnia, ubi non est, & nihil facere potest, ubi est: Et alia potentia, quæ nihil facere potest, ubi facit omnia 137

Una producit creaturas, altera producit Personas divinas ibid. Comparatio duarum harum omnipotentiarum 138

Omnipotentia elucet in creatione mundi 166. ædificavit mundum & quinque nihilis. 352. Non fatigatur creando & conservando mundum 357

Pulchrum spectaculum videre omnipotentiam Dei ædificare hunc mundum 359

Duo profunda nihila, quæ expectant ab omnipotentia DEI auxilium 616

Opera, Operatio.

Adhortatio ad exercenda bona opera 499

Bona opera mortificata reviviscunt 522

Differentia inter operationes & opera nos nostræ sequuntur operationes, & non nostra opera 829

Oratio.

INDEX.

Oratio.

Unde veniat difficultas, quam experiuntur animæ, dum se recolligere volunt cum Deo. 769. Quid hanc recollectionem reddere possit facillimam ibid.
 Bona anima ubique male habet nisi in Deo 770
 Memoria Dei nos quamprimum introducit in cœlum 822
 Consolatio animæ, quæ exire novit è creaturis, ut maneat cum Deo 823
 Aspicit mundum cum horrore velut carcerem 824
 Explicatio orationis pro mortuis qui jam judicati sunt 198
 Deus exaudit preces afflictorum si perseverent 122

P.

Palatium.

IN quam pulchro palatio habitent animæ contemplativæ 251
 Deus non habet aliud palatium pro sua habitatione nisi seipsum 245
 Tres magni Monarchæ habitant in eodem palatio 246
 Omnes benignè accipiuntur, qui invisum veniunt hoc palatium 247

Pater.

Nomen Patris est hyperbole amoris 181
 Omnes tres Personæ divinæ intelliguntur sub nomine Patris Omnipotentis, Creatoris cœli & terræ 112
 Cur Deus appelletur Pater misericordiae. 172. Hoc est plus, quam

esse Patrem æternum. 172. Et plus, quam esse Creatorem mundi 173
 Deus Pater dat Filium suum unigenitum pro filiis suis adoptivis 181
 Amicabiliter nos instruit, nosque velut suos educat filios 182
 Invitat peccatorem, ut nuncupet se Patrem suum, ad lucrandum cor ipsius 183
 Triplex amor Patrum erga filios suos; aliqui amant ipsos pro cœlo, alii pro terra, alii pro inferno. 783
 Pauci sunt Patres, qui filios suos amant verè modo Christiano 786
 Vehemens dolor Patris videntis se patrem esse alicujus damnati 787
 Quid faciant Patres amantes Filios suo pro inferno 788

Pater æternus.

Exhaurit se totum in unico momento, & tamen nunquam exhauritur 161
 Cur æternitas ipsi magis attribuatur, quam aliis Personis divinis ibid.
 Ipse semper est in actu paternitatis suæ. 162. Ipsius gaudium, quod talem habeat Filium. ibid.
 Ipsius potestas & autoritas summa 170

Patientia Dei.

Vide totam Consultationem XXI.
 An patientia sit propriè perfectio Dei. 539. Patientia Dei erga peccatorem, est prodigium 541
 Longa patientia Dei ostendit magnitudinem peccati ibid.

R r r r 2 Magna

I N D E X.

- Magna cœcitas peccatoris, quando
confidens patientiæ Dei, pergit
ipsum offendere 549
- Est formidanda peccatori 550
- Magis quam ira Dei 554
- Patientia Dei indiget ipsius omni-
potentiâ ad sustentandum se 551
- Est continuum miraculum, quod pa-
tientia Dei sustineat peccata ho-
minum, non puniendo nec con-
donando illa 556
- Quare hoc faciat 557
- Patientia Dei est problema, de quo
sæpius discurrere est bonum 558
- Qui illam penitus considerat, non
potest, quin illam amet & timeat
561
- Ipsa terret & animat 559
- Discursus urgens peccatorem ad se
convertendum ex consideratione
patientiæ Dei 561
- Pax.*
- Bonum medium habendi pacem in-
ternam & vivendi consolatè. 422
& seq.
- Aliud excellens remedium conser-
vandi pacem 607
- Vera pax animæ non consistit in eo,
& nihil patiamur 424
- Pulchra regula observatu digna, ut
cum omnibus vivatur in pace. 425
- Perturbatio domûs, ubi non vivitur
in pace 583
- Peccator.*
- Habet, quod timeat, dum se videt
in prosperitate. 435. Si Deus an-
nihilaret omnes peccatores, equi-
simum foret 491
- Nemo debet desiderare prosperita-
tem peccatorum 492
- Quantum miraculum, quod pec-
cator conversus fiat quantocyus
templum Spiritus Sancti 518
- Peccator impœnitens irridetur à
Deo in fine vitæ suæ, & quomo-
do 537
- Ipsè irridet Christum Jesum patien-
tem, quando perseverat in pec-
cato suo 547. 548
- Peccator est ægrotus respiciens re-
media 542
- Est vas iræ. 551. Horreret dicere,
quod non abhorret facere 564
- Deus requirit amicabiliter peccato-
res 563
- Peccatum.*
- Quare peccatum impediât cogita-
tionem Dei 18
- Difficilius est, unicam animam tra-
here ex peccato, quam totum
mundum è nihilo 174
- Actualis cogitatio de Deo detegit
nobis omnia peccata 197
- Difficilius est patrare peccatum,
quam exercere virtutem 302
- Omnia tormenta mundi simul non
possent sufficienter punire pecca-
tum unicum 321
- Horror peccati ibid.
- Cur Deus permittat peccatum 434
- Peccatum ostendit libertatem homi-
nis 439
- Condonare peccatum est majus,
quam integrum creare mundum.
514.

I N D E X.

§14. Seria & ponderosa super hoc
 consideratio. §15. Est plus, quam
 creare omnes Angelos *ibid.*
 Est ratione quadam plus, quam pro-
 ducere Verbum aeternum, & Spi-
 ritum Sanctum 516
 Peccatum exercet crudeliter pa-
 tientiam Dei 541
 Apparet ex modo, quo peccatum
 excepit Filium Dei incarnatum,
 injuria, quam invisibiliter infert
 divinitati 543
 Jesus Christus plus patitur ab unico
 peccato, quod diu conservatur in
 corde, quam passus fuerit in mon-
 te Calvariae 544
 Peccatum conservatum in anima est
 carnifex abs intermissione cruci-
 figens Christum 546
 Perseverare in peccato est pejus,
 quam id committere 547
 Deus infinita ratione odit peccatum
 549
 Est Materia irae Dei 552
 Continuum est miraculum, quod
 peccatum non submergat pecca-
 torem, id in anima sua circum-
 ferentem 556

Perfectiones Dei.

Omnes perfectiones Dei mirabiliter
 concordant ad componendam in-
 finitam ipsius pulchritudinem. 656
 Aeternitas & immensitas. *Ibid.* Mi-
 sericordia & Justitia. 657. Intelle-
 ctus & Voluntas. 658. Unitas &
 Trinitas. 659. Libertas & immu-
 tabilitas 660

Persona divina.

Sunt omnes oppositae, & non sunt
 nisi eadem res. 142. Habent mi-
 rabile colloquium inter se, ubi
 non nisi unicum dicitur Verbum 143
 Omnes tres divinae Personae sunt
 Deus Pater Omnipotens 165
 Omnia debemus divinis tribus Per-
 sonis 217
 Divinae tres Personae non habitant
 in essentia Dei & quare 251
 Habitant omnes, unaquaeque in al-
 tera, & qua ratione. *ibid.*
 Sunt facilis conventus & allocutio-
 nis 255
 Quatuor sunt, in quibus consistit
 suavitas societatis illarum 261

Pictura.

Laus picturae. §85. Deus est primus
 pictor, & ipse fecit omnia Entia
 visibilia, ut essent pictores 586
 Quatuor magna prodigia considera-
 tu digna in modo depingendi om-
 nia objecta visibilia absque colore,
 absque penicillo, absque tempore,
 absque defectu 587. & seq.
 Pictores reproducent aliqua ratione
 per penicillum suum omnia, quae
 Deus produxit per omnipoten-
 tiam suam 591
 Pictura superat mortem, tempora,
 oblivionem, absentiam 592
 Pictores carpuntur, quod ambitiosi
 sint, & nemo est, qui plus ipsis ha-
 beat animum se humiliandi. *ibid.*
 Jesus Christus efformavit sui effigiem
 quam transmisit Regi Abagaro 640

R E F I R 3

Pre-

I N D E X.

Prædestinatio.

- Vide totam Consultationem XVII.
 Quid sit Prædestinatio & reprobatio.
 442. an supponat peccatum Adæ.
 ibid.
 An fiat intuitu meritorum, an gra-
 tuitò duæ opiniones, quæ facile
 concordari possunt 443
 Incertitudo nostræ prædestinationis
 non debet nos reddere inquietos
 445
 Tentatio frequens diaboli circa præ-
 destinationem, quâ ratione vin-
 cenda 446
 Animantur omnes animæ efficaci
 argumento circa materiam præ-
 destinationis 447. 448
 Debet compleri per bona opera 446
 Possumus habere certitudinem ali-
 qualitèr infallibilem nostræ præ-
 destinationis 451. & seq.
 Quatuor luculenta signa nostræ præ-
 destinationis 454
 Quare Deus velit hoc arcanum no-
 bis absconditum, nosque duobus
 circa hoc punctum 453
 Consolatio animæ portantis mani-
 festum signum prædestinationis
 suæ 455
 Historia de dæmone transfigurante
 se in Angelum Lucis, ad decipien-
 dum senem aliquem Eremitam
 circa prædestinationem socii sui
 junioris 456
 Excellentissimus affectus animæ cu-
 jusdam, cui dictum est, ipsam non
 esse prædestinatam 459

Præsentia Dei.

- Potest concipi præsentia Dei duo-
 bus modis. 340. Ipsa nobis con-
 servat esse. ibid. Ipsa est centrum
 quietis nostræ 243
 Quomodo sensus nostri servire no-
 bis possint ad conservandum nos
 ubique in præsentia Dei ex aspe-
 ctu creaturarum 345. & seq.

Providentia Dei.

- Vide totam Consultationem XVI.
 Quales personæ magis indigeant
 consideratione providentiæ Dei
 413
 Ipsa fugat omnia phantasmata tur-
 bantia pacem animæ, ibid. & 422
 Est inseparabilis ab omnipotentia
 Dei 414
 Tres perfectiones divinas occupat
 416
 In quo consistat providentia 415
 Intendit omnibus etiam minimis
 417
 Facit omnia per seipsam. 419. Admi-
 rabili cum justitia. 420. Infallibi-
 liter sua in opus redigit consilia
 427
 Providentia humana nihil potest
 contra divinam 427
 Exhortatio ad confidendum provi-
 dentiæ Dei. 430. Nunquam offen-
 dit nostram libertatem 438
 Stolidi sunt, qui capere volunt gu-
 bernationem providentiæ Dei 432
 Qui ipsam negare volunt, ipsi inviti
 confitentur sub nomine fati 436
 Con-

I N D E X.

- Confidentia perfectissima, quæ nobis omnibus collocanda est in providentia Dei 184
- Pulchritudo Dei.**
Vide totam Consultationem XXIV.
- Mirandum imperium pulchritudinis 644
- Pulchritudo est Mater Amoris 668
- Quam utile nobis sit considerare pulchritudinem Dei 637
- In quo consistat considerata in semetipsâ 658
- Pulcher discursus Sancti Thomæ dicentis, ipsam consistere in tribus; Concordiâ, amicitia, communicatione 659
- Deus depinxit nobis suam pulchritudinem in omnibus creaturis. 641. Præcipue in homine 644
- Vestigia pulchritudinis Dei, quæ videmus in creaturis, nos deducunt in admirationem ipsius 646
- Pulchritudo Dei videtur melius in entibus Spiritualibus quàm Corporalibus 648
- Omnis pulchritudo corporalis non est, nisi tela aranæ 650. *ibid.*
- Quomodo è creaturis fieri possit scala, quâ extollamur ad considerandam pulchritudinem Dei 651
- Transcendit infinita ratione illam Angelorum. *ibid.* Cæcus sit, oportet, qui non videt, & insensibilis, qui non amat pulchritudinem Dei 652
- Omnia contemptibilia videntur animæ, quæ vel leviter aspexit pulchritudinem Dei. 654
- Perfecta actualitas Dei, absque ulla admixtione entis, est velut coloris acrimonia & vivacitas in pulchritudine Dei 666
- Si damnati videre possent unicum parvum radium pulchritudinis Dei, necessario amarent ipsum; & nos magis infelices illam videmus, & non amamus 667. 668
- Q.**
Quies.
DEus manet in perpetua quiete, & agit semper 262
- R.**
Reprehensio.
VEhemens, quam facient omnes tres divina Personæ alicui animæ, quæ Sancta non fuerit 634
- R**eprehensio hominis, qui non utitur ratione in defectum fidei, ut videat & amet pulchritudinem Dei 653
- R**eprehensio, quam facient nobis omnes creaturæ, quod nos soli detrectaverimus obedientiam Deo 722
- R**eprehensio, quam faciet nobis Christus Jesus, ob vecordem nostram ingratitude & obedientiam *ibid.*
- R**eprehensio vehemens faciendâ animæ non amanti Deum 762
- Rex.**

I N D E X.

- Rex.*
- Reges gerunt in fronte parvum radi-
dium Majestatis Dei, qui fortiter
incitat ad reverendum illos 698
Ipforum Majestas nihil est respectu
Majestatis Dei ibid.
- S.**
- Sanctitas.*
- S**ancti non sunt Dij. ibid.
Sanctitas honoratur ab omnibus
creaturis 614
Facere è peccatore Sanctum, est
majus prodigium, quàm plures
producere mundos 617
Facilius nobis est esse Sanctos, quàm
esse peccatores 619
Exhortatio, qua aspirare jubemur
ad Sanctitatem 636
- Sanctitas Dei.*
- Vide totam Consultationem
XXIII.
- Sanctitas Dei est canticum æternum
in cœlo, ubi cantatur absque in-
termissione Trifagium Sanctus
610
Tres testes illustres Sanctitatis Dei,
Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus
611
Deus omnes homines vult esse San-
ctos 612
Ipse facit homines sanctos, com-
municando ipsis bonitatem suam
621
- Idea universalis Sanctitatis DEI*
617
- Aspectus infinitæ Sanctitatis DEI
rapit omnia corda in considera-
tione sui ibid.
Ut aliquis sit Sanctus, debet indu-
re Christum Jesum, qui est San-
ctus Sanctorum 619
Sanctitas Dei, & illa omnium San-
ctorum est tota in lumine 622
Deus vehementer & acriter repre-
hendet homines, qui noluerint
participare Sanctitatem suam
634
Certitudo, quam nobis dat, velle
se, ut sancti simus 449
- Sapientia Dei.*
- Vide totam Consultationem
XXII.
- Sapientia Dei refulget in disposi-
tionibus providentiæ ipsius 416
Volens carpere ipsius gubernatio-
nem, est velut homo rudis, qui
nesciens legere, judicare vellet
de aliquo libro 433
Sola Sapientia Dei invenire potuit
artem pingendi absque coloribus
per species intentionales 590
In quo Sapientia Dei videatur in-
comprehensibilis 595
Oportet adorare ipsius gubernatio-
nem, abs eo, quòd inquiratur ejus-
dem ratio 596
Cur toleret tot inordinationes in
mundo 597
Qui Sapientes sunt Sapientiâ Dei,
judicio mundi insipientes & stulti
videntur 628
- Quanti

I N D E X.

- Quanti nostrâ interfit, studere Sa-
 pientia Dei 567
 Deus continet Sapientiam in seipso
 velut thesaurum suum ibid.
 Est studium æternum Beatorum 568
 Bonæ animæ cum voluptate inten-
 dunt considerationi creaturarum
 569
 Sapientia Dei admirabilis videtur in
 productione florum. 574. Fructu-
 um tam diversorum in omnibus,
 tamque multiplicium 576
 Sustinet infinita palatia in aëre, ad
 recipiendas ibi familias integras
 578
 Instruit nobis universale convivium
 tempore autumnii, ubi delecta-
 tionem cunctis affert sensibus
 579
 Apparet admirabilis, quando produ-
 cit arbores ex suis fructibus, qui
 sunt ipsarum pignora 581
 Mirabiliter providet necessitatibus
 omnium Creaturarum tempore
 hyemis 582. & seq.
 Resplendet in ædificio cœlorum 604
- Scientia.*
- Vanitas Scientiarum humanarum
 350
 Intellectus noster nil ita amat, sicut
 Scientiam, & tamen hæc est ip-
 sius tormentum 461
 Quid sanare possit intellectum ægro-
 rum ex præsumptione suæ scien-
 tiæ 462
 Intellectus humanus accepit à Deo
 miram amplitudinem, ut esse pos-
 sit palatium omnium scientiarum
 463
 Hominum doctissimus plura nescit,
 quam sciat 464
 Animalia ratione quâdam sapien-
 tiora sunt hominibus. 466. Scien-
 tia admirabilis aranæ ibid.
- Scientia infinita Dei.*
- Vide totam Consultationem
XVIII.
- Idæa universalis Scientiæ Dei 482
 Quatuor admiranda sunt in Scien-
 tia Dei
 Ipsius infinita Amplitudo. 467. Ip-
 sius perfecta simplicitas. 471. Ip-
 sius incredibilis facilitas. 476. Ip-
 sius infallibilis certitudo 480
 Deus scit perfectè arcana cordium,
 & omnes cogitationes hominum.
 468. Omnes res possibiles. ibid.
 Deus perfectè cognoscit semetip-
 sum, quod est supremum scientiæ
 ipsius fastigium 469
 Scientia Dei est actus simplex 471
 An plures Scientiæ sint in Deo 473
 In quo Scientia Dei excellat illam
 Angelorum & hominum 476. Ip-
 sius pulchritudo ibid.
 Scientia Dei includit tres infinitu-
 dines 477
 Cur una sola simplicissima scientia
 sufficiat Deo. & animalibus 479

I N D E X

- Ipsa est æterna & invariabilis 480
 Tres mirabiles Excellentia Scientia
 Dei 481
Semen Dei.
 Semen Dei in nostra anima producit
 Deum: & quomodo? 401, 402
Sol.
 Sol fuit Magister alicujus sylvicola,
 ad instruendum illum in fide 155
 Ipsi pulchritudo, ipsius bonitas,
 ipsius cursus 156
 Est fax magni palatii naturæ 157
 Est resplendens imago Dei. ibid. Ima-
 go imperfecta SS. Trinitatis 158
 Representat fecunditatem Dei
 Patris 160
 Pulchritudo hujus faculae mundi
 379
Species intentionales.
 Prodigium specierum intentiona-
 lium nobis est incomprehensibile
 189
 Plura stupenda prodigia specierum
 intentionalium 587. & seq.
Speculum.
 Prodigia naturalia Speculi, quæ in-
 ducunt ad concipiendum aliquid
 de generatione Verbi æterni 185
Spes.
 Amor spei est bonus amor proprius,
 qui placet Deo, nobisque est uti-
 lis 759
 Non differimus à damnatis (qui
 privati sunt visione Dei, & pa-
 tiuntur) quasi, nisi per spem &
 patientiam 791
Spiritus Sanctus.
 Tres rationes, ob quas tertia Perso-
 na nuncupetur Spiritus Sanctus
 214
 Quare non vocetur Filius Dei 216
 Quomodo concipi possit distinctus
 à duabus aliis Personis divinis
 215
 Non amat, & non amatur in Divi-
 nitate 216
 Facit in nobis, quod facere non po-
 test in Deo 217
 Non datus est Personis divinis, sed
 nobis 218
 Est donum infinità ratione pretio-
 sum ibid.
 Nos sumus templum ipsius 227
 Procedit ex Patre & Filio. Quomo-
 do Quare? 221
 Cur non sit nisi unus Spiritus San-
 ctus ibid.
 Historia de hæresi Orientalium circa
 Spiritum Sanctum. 22. condem-
 natur in Concilio Florentino à
 tota Ecclesia orientali & occiden-
 tali 224
 Peccatum contra Spiritum Sanctum
 est crimen irremissibile 226
 Prodigia, quæ operatur clam in ani-
 mabus, sunt innumera 233
 Excitat

INDEX

- Exstat nostras animas ad amandum Deum 238
- Admirabile ipsius vinculum cum nostrâ animâ 400
- Quartum prodigium, quod Spiritus Sanctus habitat in anima peccatoris, ubi primùm conversus est 518
- Superbia.*
- Superbia humanâ confunditur pulchrâ admodum consideratione 664
- Alia efficax consideratio ad confundendam vanitatem & arrogantiam humanam 702
- Sympathia.*
- Prodigia Sympathiæ 762
- Mira Sympathia inter Deum & nostram animam 763
- Sympathia adimpleta constituit Paradysum, & frustrata facit infernum ibid.
- T.
- Tarantula.*
- Quatuor mira prodigia in Tarantula minimo animaculo 599
- Tempus.*
- Tempus est parva durationis gutta, veniens ex æternitate, & rediens illuc, 265. Differt ab æternitate 268
- Non potest esse mensura æternitatis ibid.
- Devorat nos incessanter, & de hoc non cogitamus 269
- Est stultitia adharere rebus, quæ cum tempore desinunt 279
- Nostrium tempus comparatum æternitati Dei nihil est 285
- Cur dominium habeat super omnia inferiora 291
- Terra.*
- Terra est stupida & ingeniosa, pauper & dives 354
- Portat, & nutrit infinitas creaturas pro nostro servitio 357
- Terra tempore verno est melius vestita, quàm Salomon in omni gloria sua 572
- Ipsa est insipida, & tribuit infinitos diversissimos sapes, sicut & suavissimos fructus, quos producit 476
- Non habet nisi unicum uber commune, & nutrit infinitas proles, quibus omnibus diversus est sapor ibid.
- Peccator accumulât sibi thesaurum criminum in corde suo, & Deus præparat illi thesaurum suppliciorum in inferno. Comparatio horrenda horum duorum thesaurorum 551 552
- 555 552 *Trini-*

INDEX

Trinitas.

Hoc mysterium deprimit doctos & extollit ignaros. 126. In hoc mysterio unum & tria, non sunt nisi unum. 134. Hic est numerus absque numero 135

Una Persona summam habet auctoritatem in alteram, & tamen nullam Superioritatem 139

Essentia divina est omnino integra in tribus Personis, abs eo, quod multiplicetur 142

Hoc mysterium honoratur fide, & non scientia. 143. Non potuit inveniri ab homine 145

Magnum privilegium Christianorum, cognoscere hoc mysterium ibid.

Quare Deus voluerit illud primo ante omnia predicari, cum sit maxime incomprehensibile ibid.

Facit nasci & conservat totam Ecclesiam 149

Tristitia.

Nostræ tristitiæ oriuntur ex parvo affectu, quem habemus erga DEUM in animabus nostris 15

Venti.

Prædicia incomprehensibilia Ventorum 376

Verbum.

Stupenda prodigia verbi humani 202

Deus solus dicit omne id, quod cogitat, unico verbo 204

Quare Deus vestierit nobis Verbum suum corpore humano 205

Loqui possumus DEO proprio suo verbo: & quomodo 206

Verbum hominis dicit, & non facit res 208

Verbum DEI facit ea, quæ dicit ibid.

Ipsius mirabilis potentia. 209. Divitiæ ibid.

Deus permittit nobis facilem sui allocutionem 254

Deus loquitur semper, & altum servat silentium. 261. Quare dicat non nisi unicum Verbum 262

Veritas

Res invisibiles habent plus veritatis, quam visibiles 699

Vita.

Deus nobis abscondit viam vitæ sub specie mortis 200

Vita

I N D E X

Vita Divina.

Vide totam Consultationem

XXIX.

- Nostra vita æterna erit excellens participatio vitæ divinæ 790
 In quo consistat vita Dei 809
 In quo consistat nostra vita divina 810
 Exercitium admirabile vitæ divinæ ibid.
 Magna felicitas animæ id felicitèr in opus deducendis 817
 Bona anima contendere hinc potest cum Beatis de vitâ divinâ 792
 Quatuor manifestæ notæ ad cognoscendum, an vivamus vitâ divinâ 799
 Dedecus animæ, quæ mavult vivere vitâ bestiarum, quàm vitâ DEI 808

Umbra.

- Artificium umbrarum conciliare potest hortis pulchritudinem 74
 Umbra est aliquid plus quàm nihil 75
 Narcissus amans umbram suam, currit post eam 77
 Creaturæ sunt umbræ Essentiæ Dei Deus currit post eas 78

Unitas Essentiæ Dei.

- Probatur ex multitudine falsorum Deorum 813

Facilius credimus plures esse Deos, quàm credamus esse omnino nullum ibid.

Probatur ex eo, quòd esse non possit, nisi unicum Ens supremum.

114. Quia ipse est magnum Omne 115

Unitas Dei constituit nostram felicitatem 117

Anima misera est, quando sibi fabricatur plures Deos 120

Unus solus Deus est solatium omnium miseriarum humanarum 123

Ursus.

Mirabilis scientia ursi 598

Z.

Zelotypia.

Horrenda mala, quæ parit Zelotypia 638

Medium ab illis se liberandi 639

Deus zelotypè amat animas nostras 730

Gaudium est animæ, nôsse, se Zelotypè à Deo amari 734

Quomodo Deus agat cum anima, quam zelotypè amat, ibid. Deus ostendit vehementes zelotypie affectus erga animas nostras 740

I N D E X.

Bonas animas oportet habere amoris zelotypiam erga Deum, & non oportet habere 764.765 Vide totam Consultationem XXVII. <i>Zelus animarum nostrarum erga Deum.</i> Vide totam Consultationem XXVIII. Zelus animæ erga Deum exercetur ipsum amando 766 Adnitendo & faciendo, ut omnes ipsum ament 771	Amor zelosus est velut ignis, qui omnia vult devorare 772.773 Verus zelus Missionariorum. Ibid. Pudore nos suffundere debet exiguus nolter zelus 774 Zelus admirabilis Sancti Simeonis Eremitæ. 777. S. Bernardi 778 Horrenda punitio alicujus curati Zelum non habentis erga animas gregis sui. ibid. Magnum Zelum oportet habere quemlibet erga filios & domesticos suos 782 Zelus admirabilis S. Pelagiæ, Martris & Sororum ipsius 800

F I N I S.

